

ustanovljene su u njegovo ime i s njime se ponose. Dok se veselimo nad našim svecem, ocem Leopoldom, dostojno je i pravedno da odamo dužnu zahvalnost i roditeljskoj velikodušnosti njegova oca i majke. Bogdanovi roditelji bili su duboko vjerni kršćani. O svojoj majci otac Leopold, već poodmakao u dobi, izjavio je ovo: "Moja je majka posjedovala izvanrednu pobožnost; njoj naročito zahvaljujem sve ono što jesam." Dobri otac pratio je svako jutro malog Bogdana u crkvu na svetu misu i pričest, što je tada bilo nešto posve neobično. U duboko kršćanskom obiteljskom ozračju Bogdan je od malena učio mnogo moliti. Postat će njihov misionar." Promatrajući nesebično djelovanje kapucina u svom rodnom gradu, koje su cijenili i tražili ne samo katolici već i pravoslavci, Bogdan je mislio da će svoj misionarski naum najbolje ostvariti ako stupi u njihov red. U dobi od 16 godina on ostavlja rodnu kuću te polazi na nauke u Serafsko sjemenište u Udine, u sjevernoj Italiji. Nakon dvije godine u Bassanu započinje novicijat. 2. svibnja 1884. oblači redovničko kapucinsko odijelo i dobiva ime Leopold. Život je u novicijatu venetske kapucinske provincije bio vrlo strog, pa je pravo čudo kako je sa zdravljem krhki fra Leopold mogao izdržati redovničku stegu. 4. svibnja 1885. položio je prve jednostavne zavjete, a zatim je poslan u Padovu na filozofske nauke. G. 1888. polaže svečane zavjete i prelazi u Veneciju na studij teologije, te neposrednu pripravu na svećeništvo. Sretan dan njegova svećeničkoga ređenja svanuo je 20. rujna 1890., kad ga je kardinal Domenico Agostini zareadio za svećenika. O. Leopold je od mladosti u srcu osjećao Božji poziv da radi među kršćanima odijeljenim od Rima. Prve godine svoga svećeništva mislilaše da mu je poći među njih i tamo raditi. Ali, kad je nakon kratkog boravka u Zadru, Kopru i na Rijeci, po volji svojih poglavara bio konačno određen za Padovu, shvatio je na koji će način vršiti svoj ekumenski apostolat te uskliknuo: "Odsada pa u buduću svaka duša koja bude tražila moju službu bit će moj Istok." Kao dugogodišnji neumorni ispovjednik on će sve svoje molitve, žrtve, napore prinositi na veliku nakanu: "Da svi budu jedno!" Svećenički red primio je 20. rujna 1890. Nakon kratkog boravka u Zadru, Kopru i na Rijeci prebačen je u Padovu. Svoj ekumenski apostolat počeo je ostvarivati u ispovjedaonici: "Od sada pa u buduću svaka duša koja bude tražila moju službu bit će moj Istok." Tijekom punih 40 godina Sveti Leopold je od ranog jutra pa dok je popodne bila potreba neumorno ispovjedaao. Sam se ispovjedaao svake večeri, da bi bio čist za sutrašnju Svetu Misu. Večero je skromno, kako bi imao lagani san, te ujutro bio bistra uma za veliko djelo služenja Svete Mise. Za vrijeme Svete Mise od Svet do Podizanja obustavio bi ispovijed, digao se na noge i sabrao. Savjetovao je svećenicima da budu prisutni i na Svetoj Misi drugih svećenika. Jednom vjerniku je napisao: "Mi moramo uvijek umom i srcem prisustvovati Božanskoj Žrtvi, koja se za nas prinosi u svako doba dana i noći. Žrtvuje se Jaganjac Božji koji uzima grijeha svijeta! Kad bi na svijetu i za jedan časak prestalo to božansko žrtvovanje, svijet bi zbog svojih zločina odmah propao... Božanska ljubav Gospodina Isusa u svetoj misnoj Žrtvi neizmjerljivo nadvisuje sve ljudske zločine i zadovoljava božanskom Veličanstvu, koje toliki grijesi vrijeđaju." Sveti Leopold čim je bio slobodan, odmah bi pošao pred Svetohranište i udubio se u duboko klanjanje. Gotovo uvijek bi klečao, nije se oslanjao na klupu, unatoč trajnim bolovima u zglobovima nogu. Tijekom punih 40 godina o. Leopold će od ranog jutra pa do poslijepodnevnih sati sjediti u ispovjedaonici i neumorno ispovijedati. Procesije pokornika opkoljavale su njegovu skromnu ispovjedaonicu. Njegovi su pokornici bili ljudi iz visokog društva, liječnici, profesori i intelektualci, ali i mali priprosti svijet. On ih je sve s jednakom ljubavlju primao, tješio, duhovno vodio, s Bogom pomirivao. Nakon proslave zlatnoga svećeničkog jubileja 1940. njegovo se zdravlje počelo pogoršavati, gubio je na težini, sve je teže gutao hranu, bolovi su postajala sve jači. Tumor na jednjaku je napredovao te je u dobi od dvije godine otac Leopold proživio pretežno u postelji. Nesnosne bolove i tjelesnu slabost nadvaldavao je snagom vjere, te je povremeno usrajavao i molio u bolesničkoj kapelici, pa i služio Svetu Misu. Prije smrti o. Leopold je prorokao da će kapucinski samostan u Padovi biti razrušen od bombi. Ipak, kod te strašne ratne katastrofe 14. svibnja 1944. njegova ispovjedaonica osta pošteđena da bude trajan znak njegova pomiriteljskoga apostolata. Brojni hodočasnici, koji sa svih strana dolaze na njegov grob, dotiču se s poštovanjem i njegove drage ispovjedaonice u kojoj je zaslužio nebo, u kojoj je vršio svoje ekumensko poslanje. Kad je otac Leopold 30. srpnja 1942. umro u Padovi, njegov pogreb bi već njegova proslava na zemlji. Papa Pavao VI. je oca Leopolda Mandića proglasio blaženim 1976. a papa Ivan Pavao II. 16. listopada 1983. proglasio svetim.

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE

PRESVETOGA SRCA ISUSOVA

ČETVRTA VAZMENA NEDJELJA -

11.05.2014. - GODINA I., BR. 33

“Ja sam vrata ovcama.”

Čitanje svetog Evangelja po Ivanu

U ono vrijeme: Reče Isus: »Zaista, zaista kažem vam: tko god u ovčinjak ne ulazi na vrata, nego negdje drugdje preskače, kradljivac je i razbojnik. A tko na vrata ulazi, pastir je ovaca. Tome vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. On ovce svoje zove imenom pa ih izvodi. A kad sve svoje izvede, pred njima ide i ovce idu za njim jer poznaju njegov glas. Za tuđincem, dakako, ne idu, već bježe od njega jer tuđinčeva glasa ne poznaju.« Isus im kaza tu poredbu, ali oni ne razumješe što im htjede kazati.

Stoga im Isus ponovno reče: »Zaista, zaista, kažem vam: ja sam vrata ovcama. Svi koji dodoše prije mene, kradljivci su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušashe. Ja sam vrata. Kroz me tko uđe, spasit će se: i ulazit će i izlaziti i pašu nalaziti. Kradljivac dolazi samo da ukrade, zakolje i pogubi. Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju.«

Riječ Gospodnja Iv 10, 1-10

Misli za današnje evanđelje

Svećenik uzdiže čovjeka Bogu

Teško je čovjeku kad se nađe pred zatvorenim vratima. Zatvorena vrata znak su odbačenosti, izoliranosti, neprihvaćenosti. Kroz zatvorena vrata se ne može. Isus kaže da je on vrata kroz koja ulaze njegove ovce. No nije tu riječ ni o ovcama niti o vratima na njihovu toru, nego o putu kojim čovjek može k Bogu. Isus nam je pokazao taj put: put ljubavi, dobrote, razumijevanja, opraštanja i mira. Slijedeći njegov primjer mi po njemu i kroz njega ulazimo u pravi život. On sam reče da je došao da bismo imali život i to u izobilju. Bog ništa ne daje napola. Ali ni naš odgovor ne smije biti polovičan. Danas ćemo posebno moliti za naše svećenike, biskupe, redovnike i redovnice, za naše misionare, za sve nositelje duhovnih zvanja. Unatoč svim svojim slabostima, oni su silna snaga Crkve. Molimo danas da oni ne posustanu, molimo da se i po njihovu dobru primjeru mnogi mladi odazovu Božjemu zovu i služe mu u svećeničkom i redovničkom zvanju. Da žive Božjim životom u izobilju i da taj život donose drugima.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Koliko molim za duhovna zvanja? Pratim li svoje pastire molitvama i aktivnom suradnjom kao i spremnošću na pomoć ili mi je draže s povećalom gledati njihove mane i rado ih veličati?
2. Ima li u mojoj obitelji dovoljno vjere da nesebično molim da Dobri pastir pokuca i na naša vrata i zovne moga sina ili kćer da ga slijedi u duhovnom pozivu

Misne nakane kroz tjedan

12.05. Ponedjeljak – Sv. Leopold B. Mandić, prezbiter

07:30 = ob. Car i Novosel

13.05. Utorak - Bl. Djevica Marija Fatimska

19:00 = Pero i Marija Nemešćuk, Zvonimir, Milka, Katica i Slavko Barišić; Vladimir i Mira Horvatić; Ladislav Jelenić; Marija Grgurić; Katica Kordiš; Ivan Butković; Kata Jovetić; Dragutin Podvinski; Kata Kranjčević

19,30= molitveni susret za duhovna zvanja u crkvi (ministranti i mladi)

14.05. Srijeda – Sv. Matija, apostol

07:30 = Ivan Živčić

20:00= susret roditelja i krizmanika u župnoj crkvi

15.05. Četvrtak – Izidor, Severin

07:30 = Dragica i Danijel Bojić

20:00= susret krizmanika u župnoj crkvi

16.05. Petak – Ivan Nepomuk

19:00 = Stjepan Pavlek i Božica Jakovljević; Ljubica Gojanović

20:00= ispovijed krizmanika, kumova i roditelja

17.05. Subota - Paškal, Paško

07:30 = Branko Škvorc

10:30 = Sv. Potvrda u našoj župi

18.05. Nedjelja – Peta Vazmena

09:00 = ob. Sekulić i Škrtić; Jura Vajdić

10:00 = krštenje Ena Fafandel

10:30 = župna sveta misa - Gospa Fatimska procesija

18:00 = Josip Benić

- Sv. Potvrda u našoj župi u subotu 17.05.2014. u 10:30 sati, molimo za naše krizmanike. Djelitelj sv. Potvrde je pomoćni zagrebački biskup preuzvišeni Mijo Gorski.
- Proslava blagdana Gospe Fatimske je 18. svibnja u 10.30 sati
Svi prvopričesnici dolaze obučeni u bijele haljine na sv. misu u 10:30sati.
Blagoslov krunica, podjela uspomena i krunica je poslije mise.
- Tradicionalno zahvalno hodočašće prvopričesnika i roditelja u Mariju Bistricu je **24.05.** Polazak u 8 sati ispred crkve. Dijete prati barem jedan roditelj ili odrasla osoba, a mogu ići i drugi članovi obitelji. Cijena puta je 40 kn po osobi. Prijave se primaju od 15.05. do 20.05.2014.

CIJENA NAVIKE

Ako žabu stavimo u hladnu vodu, veselo će zaplivati. To nije ništa čudno, sve žabe vole hladnu vodu.

No ako žabu stavimo u posudu s vrelom vodom, pokušat će iz nje iskočiti.

Ali ni to previše ne iznenađuje. Žabe ne vole vruću vodu.

Iznenađuje nešto drugo. Ako žabu stavite u posudu s hladnom vodom, a zatim vodu polako zagrijavate sve do vrelišta, žaba neće pokušati iskočiti iz posude. Polako se navikava na promjenu, polako se navikava na svoju smrt...

Neka je gospođa pričala: »Redovito sam išla na misu. No jedne sam nedjelje propustila misu. Osjećala sam se nelagodno i nešto mi je nedostajalo. Drugu sam se nedjelju već bolje osjećala i misa mi nije više toliko nedostajala. Treću nedjelju još manje. Sve dok mi više uopće misa nije nedostajala i počelo mi se činiti normalnim da više ne idem u crkvu. Navikla sam se na to. Kad sam se opet počela vraćati u crkvu, nije mi bilo jednostavno ni lako. Znate, čovjek brzo stekne loše navike, a dobre polako i teško«.

SVETAC TJEDNA

Sveti Leopold Bogdan Mandić (12.05.1866. - 30.07.1942.)

Sveti Leopold Bogdan rođen je 12. svibnja 1866. u Herceg-Novom, u Boki kotorskoj, od roditelja Petra Mandića i Dragice, rođene Carević. Na krštenju je dobio ime Bogdan, a po ulasku u kapucine promijenio ga u Leopold. Bio je najmlađe od dvanaestero djece. I ta činjenica, tko zna o njoj razmišljati, već sama od sebe mnogo govori. Bez velikodušnosti Bogdanovih roditelja da prihvate njega, dvanaesto dijete, Crkva bi ostala veoma prikraćena. O. Leopold bio je jedan od njezinih najvećih i najrevnijih djelatnika sakramenta pokore. Koliko je on tisuće pokornika pomirio s Bogom?! Svi bi ti bez njega, bez susreta s njime kao ispovjednikom, ostali silno prikraćeni. I naša domaća Crkva na hrvatskom jezičnom području ostala bi prikraćena za jednoga velikoga i slavnoga Božjega slugu, danas poznata i štovana po cijelom katoličkom svijetu. Mnoge dobrotvorne ustanove